

ΨΗΦΙΣΜΑ Γ.Σ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΧΝΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Την επομένη της εφαρμογής της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής γίνονται ακόμη σαφέστερες και αισθητές οι συνέπειες και οι απώτεροι στόχοι της κυβερνητικής πολιτικής στην παιδεία: αφενός Τμήματα με ιστορία και αναμφισβήτητη προσφορά, τόσο όσον αφορά το επίπεδο της πανεπιστημιακής διδασκαλίας, όσο και τη συμβολή τους στην επιστημονική έρευνα, σύμφωνα, μάλιστα, και με πρόσφατη αξιολόγησή τους, βρέθηκαν με ελάχιστους φοιτητές! Από την άλλη πλευρά, νεότερα Τμήματα που υπηρετούν σύγχρονα και αντικειμενικά χρήσιμα επιστημονικά/γνωστικά αντικείμενα και έχουν να επιδείξουν αξιόλογο ερευνητικό έργο, ενώ, παράλληλα έχουν επενδύσει σε υποδομές, βρέθηκαν χωρίς φοιτητές!

Όταν οι Γενικές Συνελεύσεις των Τμημάτων κλήθηκαν να ορίσουν ΕΒΕ, ολόκληρη η πανεπιστημιακή κοινότητα τέθηκε, εμμέσως πλην σαφώς, ουσιαστικά εκβιαστικά, προ του διλήμματος να επιλέξει μεταξύ των ακαδημαϊκών κριτηρίων και της βιωσιμότητας των Τμημάτων, αλλά και της πρόσβασης περισσότερων νέων στην ανώτατη εκπαίδευση. Σήμερα, τα Τμήματα που αποφάσισαν να δώσουν προτεραιότητα στα ακαδημαϊκά κριτήρια, βρίσκονται στη δεινή θέση να αξιολογηθούν εκ νέου, αυτή τη φορά όχι με ακαδημαϊκά κριτήρια, όπως στην εξωτερική αξιολόγηση, αλλά με ποσοτικά, και με σκοπό τις συγχωνεύσεις! Παράλληλα, για τα Τμήματα που επέλεξαν ΕΒΕ με γνώμονα το δικαίωμα των νέων στη μόρφωση και τη βιωσιμότητα των Τμημάτων τους, το μέλλον μπορεί να αποδειχτεί εξίσου αβέβαιο, μελλοντικά, καθώς η έννοια της αξιολόγησης για το Υπουργείο φαίνεται να βασίζεται τότε σε ποιοτικά και τότε σε ποσοτικά κριτήρια, κατά βούληση και ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Γεγονός είναι πως η απόφαση και η ευθύνη για το μέλλον και τις τυχόν συγχωνεύσεις ή καταργήσεις Τμημάτων μετατίθενται, αρχικά, εξίσου εκβιαστικά, και κατά τα φαινόμενα κατ' επίφαση, από το Υπουργείο στις συγκλήτους και τους πρυτάνεις των πανεπιστημίων, καθώς, όπως έχει δημοσιευτεί στον φιλοκυβερνητικό τύπο αλλά και σύμφωνα με δηλώσεις του Υπουργείου, θα ακολουθήσει αξιολόγησή τους από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης που θα κάνει προτάσεις για συγχωνεύσεις σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Με τα ίδια, προφανώς, κριτήρια, θα προχωρήσει το Υπουργείο στην εξαγγελθείσα ίδρυση νέων Τμημάτων σε αντικατάσταση των ήδη υπαρχόντων;

Τα ερωτήματα είναι πολλά, και κάποια από τα σημαντικότερα αφορούν το μέλλον συναδέλφων που έχουν υπηρετήσει με το επιστημονικό τους κύρος, με συνέπεια, αφοσίωση και αυταπάρνηση, εν μέσω αντιξοοτήτων και των διαρκώς μεταβαλλόμενων κυβερνητικών πολιτικών για την παιδεία, το δημόσιο πανεπιστήμιο! Η πραγματικότητα αυτή πλήττει δε ιδιαίτερα τα περιφερειακά και νησιωτικά πανεπιστήμια.

Υπάρχουν, όμως, και τα ερωτήματα που αφορούν το είδος των κριτηρίων της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας, και το όραμά του για την ανώτατη εκπαίδευση. Μπορεί να κριθεί η 'αριστεία' και η βιωσιμότητα πανεπιστημιακών Τμημάτων με βάση αμιγώς ποσοτικά και αριθμητικά κριτήρια; Η εμπειρία μας ως πανεπιστημιακών δασκάλων και η πορεία και οι επιτυχίες των φοιτητών μας μετά από κόπους ετών –δικούς τους και δικούς μας – δείχνουν το αντίθετο.

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα που δημοσιοποίησε η Eurostat για την νεολαία στην ΕΕ, η Ελλάδα είναι η δεύτερη ευρωπαϊκή χώρα όσον αφορά την ελλιπή πρόσβαση των νέων στην παιδεία. Για να ανατραπεί αυτή η θλιβερή 'πρωτοπορία', είναι απαραίτητη η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου και όχι η απίσχνασή του, η απογύμνωση και η αποστέρησή του από πόρους με βάση αριθμητικά ποσοστά. Η ποσοτικοποίηση των αξιολογήσεων δεν είναι, βέβαια, επινοήση της κυβέρνησης, ωστόσο αποτελεί πολιτική επιλογή. Αν η κυβέρνηση στοχεύει στην αριστεία της ποιότητας και όχι των αριθμών, θα πρέπει να ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο με πόρους, υποδομές και προσωπικό.

Το Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου καλεί την κυβέρνηση να σεβαστεί επί της ουσίας το αυτοδιοίκητο των Πανεπιστημίων. Τα Ακαδημαϊκά ιδρύματα πρέπει να ορίζουν τα ίδια τα κριτήρια εισαγωγής των φοιτητών τους καθώς και τον αριθμό των εισακτέων. Τέλος, να συνεργαστεί επί της ουσίας και όχι σε επίπεδο διακηρύξεων με την πανεπιστημιακή κοινότητα με σκοπό την ενίσχυση του επιπέδου σπουδών, την πρόοδο της επιστημονικής και καλλιτεχνικής έρευνας, και την κατ' ουσίαν και όχι κατ' επίφαση αριστεία!
